

ה"ת 676/05/16 - מדינת ישראל נגד מוריס בר גיל, שירן בר גיל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 676-05-16 מדינת ישראל נ' בר גיל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשת	כבוד השופט עמית מיכלס
נגד משיבים	מדינת ישראל ע"י רס"ב גיא ורטהיים
	מוריס בר גיל שירן בר גיל ע"י ב" עו"ד חיים אברג'יל

החלטה

1. לפני בקשה שנייה להארכת תוקף החזקת תפוסים למשך 180 יום.

2. הנכסים והתפוסים נשוא בקשה זו הם אלו:

נכסי נדל"ן

בית מגורים ברח' מרדכי היהודי 5, ראשל"צ הידוע כגוש 5030 חלקה 5, הרשום בבעלות עיריית ראשון לציון, לגביו נרשמה הערת אזהרה על שם משיב 1 ודינה אברג'יל.

שווי הנכס, לאחר קיזוז משכנתא ובהסתמך על הצהרת משיב 1: **4,380,000 ₪**.

כלי רכב

מאזדה (ל.ז. 60-332-11) בשווי מוערך של 130,400 ₪ (תפוסה ברישום לאחר שמשיב 1 הפקיד תמורתה סך של 10,000 ₪).

מיני קופר (ל.ז. 59-379-16) בשווי מוערך של 62,000 ₪.

פולקסוואגן טוארג (ל.ז. 18-818-67) בשווי מוערך של 108,000 ₪.

עמוד 1

ניסאן ג'וק (ל.ז. 72-820-84) בשווי מוערך של 74,700 ₪.

שווי מוערך של ארבעת הרכבים, נכון למחירון אוגוסט 2015: **374,700 ₪**.

כסף מזומן

82,616 ₪ שנתפסו בחשבון 2899 בנק דיסקונט סניף 014.

300,000 ₪ שנתפסו בחשבון 372722 בנק דיסקונט סניף 014.

97,406 ₪ שנתפסו בחשבון 71807 בנק דיסקונט סניף 014.

סה"כ כסף מזומן תפוס: **480,023 ₪**.

כסף תפוס של חברת א.מ. ניהול פרויקטים ומדידות בע"מ בחברת נתיבי ישראל

סה"כ יתרות תפוסות: **425,706 ₪**.

שווי כלל הנכסים התפוסים: 5,598,729 ₪.

רקע עובדתי

3. משיב 1 הינו הבעלים של חברת "א.מ. ניהול פרויקטים ומדידות בע"מ" (להלן: "**חברת א.מ.**") שעיסוקה בביצוע עבודות מדידה וכן של חברת "ד.מ. אחזקות והשקעות בע"מ" המספקת שירותי גננות.

משיב 2 הינו הבעלים הרשום של חברת ס.א.מ.ד.ש הנדסה וניהול בע"מ (להלן: "**ס.א.מ.ד.ש**").

4. נגד משיב 1 נפתחה חקירה פלילית בחשד לביצוע עבירות הונאה ומרמה במסגרת הקשר של החברות עם חברת נתיבי ישראל (להלן: "**נתיבי**"). על פי החשד, החוזים בהם זכו החברות, בשווי מיליוני שקלים, הושגו בשל מעשי מרמה שונים, לרבות מתן שוחד מצד משיב 1 לגורמים בנתיבי. נוסף על כך, על פי החשד קשר משיב 1 קשר עם בנו, משיב 2, לביצוע פשע בכך שהקים את ס.א.מ.ד.ש על מנת שזו תפעל לקבלת חוזים מנתיבי במטרה להתגבר על מגבלות שונות, ובכלל זה על כמות החוזים שיכולה הייתה נתיבי להתקשר בהם עם חברת א.מ.

העבירות המיוחסות למשיב 1 הם קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מתן שוחד לעובד ציבור, קשירת קשר לביצוע פשע והלבנת הון.

5. ביום 2.11.15, עת הפכה החקירה גלויה, הוצאו נגד המשיבים צווים זמניים לתפיסת נכסים. ברבות הימים הוגשו בקשות שונות, הן מטעם המשיבים לביטול צווי ההקפאה ותפיסת הנכסים, והן מטעם המבקשת להארכת תוקפם של הצווים. בקשות אלו נדונו בפני מותבים שונים, בשלוש ערכאות שונות. לאחר שנערכו האיזונים הצריכים לעניין, התקבלו החלטות שונות במסגרתן הושב חלק מהכסף שנתפס במקור, ושחררו חשבונות שונים - הן חשבונות פרטיים והן חשבונות של החברות.

השיקולים בהם התחשבו המותבים השונים שדנו בבקשות בעבר היו, בין השאר, השבת רכוש מכוח הלכת השיתוף בין בני זוג, שחרור תפוסים לצורך תשלום משכורות (החלטה מיום 16.11.15 ה"ת 29353-11-15 במסגרתה שוחרר סך של 530,713 ₪. החלטה זו, בהקשר של שחרור הכסף לצורך תשלום משכורות, אושרה על ידי בית המשפט המחוזי מרכז - לוד בע"ח 63199-11-15 (2.12.15) ועל ידי בית המשפט העליון במסגרת רע"פ 8390/15 (9.12.15)). עניינים נוספים שמצאו ביטויים במסגרת ההחלטות היו ביטול צווי חילוט של חשבונות פרטיים (ה"ת 29353-11-15 החלטה מיום 24.1.16; ע"ח 51502-01-16), ובדיקת טענות הנוגעות להתחייבות החברה לעובדים וספקים בעקבות בקשה לשחרור כספים מקופת החילוט לטובת תשלומים אלו (ע"ח 51135-01-16).

הבקשה הנוכחית

6. הבקשה הנוכחית היא למעשה הבקשה השנייה המוגשת להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי ההקפאה, זאת לאחר שהצדדים הגיעו להסכמות להארכת תוקפם של התפוסים וצווי ההקפאה עד ליום 25.10.16. הבקשה הוגשה עוד ביום 14.10.16, כאשר ביום 19.10.16 ניתנה החלטה זמנית על ידי חברי סגן הנשיאה כב' השופט ש' שטיין, לפיה תוקף החזקת התפוסים וצווי ההקפאה יוארך עד מתן החלטה אחרת. בהמשך, ביום 15.11.16 הוגשה מטעם המבקשת בקשה מתוקנת בה נכלל גם משיב 2.

במהלך החודשים שחלפו מיום הגשת הבקשה ועד מועד כתיבת החלטתי זו, הוחלפו בין הצדדים מספר בקשות, תגובות ומענה לתגובות, מרביתן פרוצדורליות, במסגרתן התבקשו המשיבים להעביר האחד לשני מסמכים שונים לבדיקה (ראו בקשות למתן ארכה מיום 8.12.16, מיום 14.12.16 ומיום 26.12.16). נוסף על כך הוגשו מספר בקשות לדחיית מועדי דיונים אותם קבעתי, לאחר שנוכחתי לדעת שהמחלוקות בין הצדדים נותרו בעינם (ראו בקשות לדחיית מועד הדיון מיום 2.2.17 ומיום 13.2.17). בסופו של יום, התקיימו לפני שלושה דיונים - בימים 22.1.17, 2.3.17 ו- 16.3.17.

לא בכדי מצאתי לפרט את השתלשלות העניינים מאז הגשת הבקשה ועד למועד כתיבת שורות אלו. הטעם לכך הוא שנוכח הימשכות ההליכים, תוקפה של החלטה זו עתיד להיות ממילא קצר ביותר.

טיעוני הצדדים

7. טיעוני המבקשת התמקדו בעובדה שמאז תפיסת הנכסים ועד היום הושבו למשיבים סך של כ - 500,000 ₪. לאחר השבת הסכומים הללו נותרו בקופת החילוט 905,000 ₪ במזומן (כולל הכסף המוחזק בנתי). עוד הוזכר שבעבר ערכו בתי המשפט את האיזונים הנדרשים ואין לשוב ולבצעם פעם נוספת.

לפיכך, ובשים לב להיקף שווי העבירה, סברה המבקשת שאין מקום להחזיר למשיבים סכום כסף נוסף, על מנת שלא לרוקן את קופת החילוט, בפרט כאשר היקף התפוסים נופל בהרבה משווי העבירה הנטען.

בהתייחס לדברי ב"כ המשיבים לפיהם החברה נמצאת בקשיים כלכליים נטען שגם אם ניתן לראות בדוח רואה החשבון של החברה שאכן חלה ירידה בהיקפי הפעילות שלה, הרי שהחברה אינה מפסידה. עוד נטען שכל שלחברה יש חובות, הרי שניתן לשלם מתוך כספי חיסכון הקיימים בחברה בסך של 350,000 ₪.

המבקשת שבה וחזרה על עמדתה לפיה אין מקום להפריד בין חברת א.מ לבין חברת ס.א.מ.ד.ש שכן מדובר במקשה אחת ובחברה שהוקמה, על פי החשד, לצורך הסוואת פעילותה של חברת א.מ.

8. מנגד טען ב"כ המשיבים שיש להפריד בין המיוחס לחברת א.מ לבין חברת ס.א.מ.ד.ש מהסיבה שמדובר באישיות משפטית נפרדת. מסיבה זו חלק ב"כ המשיבים אף על קיומן של ראיות לביסוס שווי העבירה הנטען. נוסף על כך נטען לפגיעה במשיבים ולפגיעה בהליך הגון, זאת מן הטעם שנגד משיב 1 הוצא צו במעמד צד אחד שאפשר הקפאת 425,000 ₪ שהיו מיועדים להעברה מנתי"י לא.מ לצורך תשלום לספקים. לטענת ב"כ המשיב, לו היה יודע מראש על הוצאת צו זה, לא היה מגיע להסכמות אליהן הגיע עם המבקשת בעבר. עוד טען שניתן להשתמש בבית המגורים, ששווי כ 4.4 מיליון ₪ ובשווי הרכבים לטובת חילוט עתידי, ומשכך ביקש לשחרר את יתרת הכסף המזומן שנותר תפוס.

בהקשר זה ציין ב"כ המשיבים את חובותיה של חברת א.מ. הן לספקים (כ - 1.3 מיליון ₪) והן לרשויות המס (כ - 350,000 ₪).

דיון והכרעה

9. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בטיעונים בכתב וקראתי את ההחלטות הקודמות שניתנו על ידי מספר שופטים במספר מותבים, מצאתי להיעתר לבקשה.

להלן אפרט את נימוקי.

10. תחילה אני מוצא לנכון לציין שמרבית הטענות שהועלו במסגרת בקשה זו נטענו בעבר וזכו להתייחסות ולהכרעה.

בכל הנוגע לקיומו של חשד סביר ולשאלת היקף העבירות שבוצעו בקשר עם שתי החברות, נקבע שקיים רף ראיתי מתאים להוכחת חשד לביצוען של העבירות (ראו החלטת כב' השופט מ. מזרחי מיום

24.1.16 עמ' 6 ש' 32-33; החלטת כב' השופטת הבכירה נ. אוהד מיום 8.3.16 עמ' 3 ש' 30-31 בע"ח 51502-01-16 בו נקבע ש"קיימות ראיות לכאורה למתן שוחד בנת"י על ידי המשיבים...בסכומים העולים עשרות מונים משווי הרכוש והחשבונות שהוקפאו".

אציין שאף אני עיינתי במסמכים שהוגשו למותבים שדנו בבקשות הקודמות, מהם עולה שהיקף העבירה הכולל עמד על כ- 20 מיליון ₪. וביתר פירוט - היקף העבירה שיוחסה למשיב 1 בקשר עם חברת א.ב. עמד על כ- 15,800,000 ₪ (סכום שדומה ש"התעדכן" במסמך עדכני שסומן במ/2 ממנו עולים שהיקף העבירה עומד על למעלה מ- 12,000,000 ₪ "בלבד"), והיקף העבירה בקשר עם חברת ס.א.מ.ד.ש עומד על למעלה מ- 3,000,000 ₪. מהאמור עולה שבכל מקרה היקף העבירה עולה בהרבה על שווי התפוסים.

טענה נוספת שזכתה זה מכבר להתייחסות היא טענת חוסר הידיעה בנוגע לקיומו של צו ההקפאה הזמני שהוצא בקשר ליתרות הכספיות של חברת א.מ.מ. בנת"י. אציין שגם אם בתחילת הדרך נתונים אלו לא היו ידועים למשיבים או לבית המשפט, הרי שמאז ועד היום חלף זמן רב וניתנו החלטות שונות המתבססות על נתונים עדכניים. כך, בדיון שנערך לפני כב' השופט א. שרון ביום 14.7.16, קבל כב' השופט שרון את עמדת המשיבים והורה על השבת כסף "עודף" בסך 126,300 ש"ח, שדבר קיומו נודע רק לאחר מועד החתימה על הסכם בין הצדדים.

דוגמא שלישית נוגעת לבקשת המשיבים להסתפק בדירת המגורים והרכבים שנתפסו ולהשיב לידיהם את הכסף המזומן. ואולם, גם הצעה זו נטענה עוד ביום 2.12.15 במסגרת ע"ח 63199-15-16 ובית המשפט המחוזי מצא שלא לאמצה. על כל שנאמר ונכתב בעניין הדירה אוסיף ואומר שמאחר שממילא הסיכוי לחילוט הדירה, המשמשת כאמור כדירת מגורים של משיב 1, הינו נמוך, יש לאפשר למבקשת להחזיק בידיה נכסים שהאפשרות לחלטם בסוף ההליך הינה ממשית.

11. הטענה לקיומם של קשיים כלכליים בחברה - לצורך הוכחת טענה זו הוגשה מטעם ב"כ המשיבים חוות דעתו של רו"ח החברה (סומנה במ/1 ביום 16.3.17), אליה צורפו מספר נספחים המתעדים את הוצאות החברה והכנסותיה. מחוות הדעת עולה שלמרות שחלה "ירידה מהותית" במחזור ההכנסות של החברה בתקופה שבין 1.2016 - 31.1.2017 ביחס לשנים קודמות, הרי שקיים איזון בין ההכנסות להוצאות. עוד נכתב שנכון ליום כתיבת הדוח, אין לחברה חובות חדשים לספקים או חובות פתוחים מלקוחות. נוסף על כך צוין שמאז החלה החקירה המשטרתית נפגע אמנם שמה הטוב של החברה, אולם לאחרונה היא החלה לצאת למכרזים חדשים.

ואולם, קושי כלכלי של חברה, לא כל שכן האטה בקצב הפעילות שלה, אינו גורם בלעדי בו יש להתחשב ולעולם יש לאזנו עם המטרות השונות שנקבעו בחוק ובפסיקה לחילוט זמני, כאשר בראשם עומד האינטרס הציבורי שבהבטחת אפשרות החילוט העתידית. בפסיקה ענפה של בית המשפט העליון נדונו התכליות השונות העומדות בבסיסם של הצווים הזמניים, לרבות האינטרס הציבורי שלא לאפשר לחוטא ליהנות מפירות חטאו, הצורך לפגוע בתמריץ שיש לעברייני לבצע עבירה מניבה, וכן ההיבטים ההרתעתיים הכרוכים בהליכים המתנהלים (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון; ע"פ 745/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית).

נוסף על כך, מצאתי שהמשיבים לא הרימו את הנטל המוטל עליהם להוכיח את הטענה לפיה אי שחרור הכסף יביא לקריסתה של החברה. מבמ/ 1 עולה שנכון להיום קצב פעילותה של החברה אמנם ירד, אולם לא נטען שהחברה מצוייה בהפסדים. במאמר מוסגר אציין שגם לו כך היו פני הדברים, ספק רב אם היה מקום להוציא כספים מקופת החילוט בחלוף זמן כה רב ממועד תפיסתם בנימוק של התנהלות כלכלית לא תקינה, או, לחלופין, התנהלות כלכלית, שגם אם הייתה תקינה, הובילה את החברה להפסדים, שכן אין מטרתה של קופת החילוט לשמש "תעודת ביטוח" למנהלי החברה (ראו גם ע"ח 59442-12-15 **מדינת ישראל נ' וענונו**).

אני מוכן להניח ששחרור סכום כסף מתוך קופת החילוט אכן יוכל לסייע לחברה. עם זאת אין להתעלם משתי עובדות חשובות. האחת שבתחילת הדרך כבר שוחרר סכום כסף משמעותי לצורך סיוע ראשוני לחברה (ראו החלטת כב' השופט מ. מזרחי מיום 26.11.15 בה"ת 29353-11-15). השנייה, שסכום הכסף שנותר בקופת החילוט אינו גבוה ביחס לשווי העבירה הנטען.

12. נימוק נוסף נוגע לפרק הזמן שחלף מיום פתיחת החקירה ועד היום. חקירת המשיבים אינה עומדת לבדה, אלא היא חלק מחקירה רחבה יותר, במסגרתה נאספו מסמכים רבים ונחקרו חשודים רבים (לדברי ב"כ המבקשת בדיון מיום 2.3.17 - 39 במספר). סוג זה של תיקים הוכר על ידי בתי המשפט כמגה - תיקים, אליהם יש להתייחס בצורה שונה מאשר לתיקים "רגילים" - רזים במסמכים, דלים בעדים, יתומים מתיקי אב ובנים יחידים ללא תיקים אחרים. המשמעות המעשית של אבחנה זו היא הצורך לתת למבקשת במקרים המתאימים "מרחב נשימה" חקירתי ראוי לצורך מיצוי החקירה. באיזון הכולל, ועל אף שאין להקל ראש בפרק הזמן שחלף מיום תפיסת הנכסים ועד היום, הרי שעדיין אין מדובר בפרק זמן חריג לחקירת תיק מסוג זה.

כפי שעולה מדברי ב"כ המבקשת במהלך הדיונים שהתקיימו ביום 2.3.17 וביום 16.3.17 (עמ' 20), החקירה הגיעה לנקודת זמן אותה ניתן לכנות "ערב הגשת כתבי החשדות", כאשר המועד המוצהר לעריכת השימועים נראה קרוב יחסית - בתוך כחודשיים. בכל אלו יש כדי לבסס את ההנחה שהחקירה נמצאת בשלביה הסופיים.

13. לאחר שנתתי דעתי לכל אלו, ובכלל זה לעובדה שמרבית התפוסים הם נכסים להבדיל מכסף מזומן שהחזקתו פוגעת במשיבים בצורה קשה יותר; העובדה שבעבר הושב למשיבים סכום כסף לא מבוטל; האיזונים שנעשו בעבר על ידי מספר ערכאות בין תכלית החילוט הזמני לבין האינטרס שלא להביא לקריסת החברות; העובדה שמרבית הטיעונים שהושמעו במסגרת הבקשה הנוכחית נטענו בעבר וזכו להתייחסות ולהכרעה; פרק הזמן שחלף מיום התפיסה ועד היום, מצאתי להיעתר לבקשה ולהורות על הארכת תוקף החזקת הנכסים **לתקופה נוספת של ששה חודשים שמניינם החל מיום 25.10.16**.

14. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

15. הדוחות הסודיים יושבו לידי המבקשת ודוח רוח"ח יושב לידי ב"כ המשיבים, בתאום מול מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ז, 06 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.